

Egyik nap életemben
elém tűnt szárnyasan
egy pipafüst-ködös
alak, úgy félig súrolt,
és eper-kő
szívét megláttam hirtelen;
egy körömnyi képen egy lelket.

Abba a pislogásba
egy vadrózsa penderült,
láthatatlanná vált,
de képzeletemben feltűnt
egy villanásnyira,
ahol virágok ringnak,
édes almamust tőgyek;
és mi mentünk, mint a viharfelhők,
ilyen vészes a halál, földrengés, és háború,
mi föl se vettük, mert aggódni hiábavaló...

Már Átala gondolkodom. Felelősséggel.
Szemben a veszedelem végzetével,
bár háborút, és más dolgokat is
istenünk adott nekünk.

Ford: Németh Dezső